

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Pok

Protokolant Justyna Huzar

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Częstochowie – Artura Bernata

po rozpoznaniu w dniach 21.01.2018r., 14.02.2018r, 26.03.2018r, 11.04.2018r , 27.04.2018r

sprawy:

M. D. (1) syna C. i H. z domu P. urodzonego (...) w J.

oskarżonego o to, że: oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 06.02.2017 r. -08.02.2017 r. działając w nieustalonym miejscu w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami

- wpłynął na automatyczne przetwarzanie i gromadzenie danych na rachunku bankowym o numerze (...) Bank S. A o/C. prowadzonego dla Z. M. (1) Zakład (...) z/s w B. czym doprowadził ww. podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie łącznej (...) zł w ten sposób, że spowodował realizację czterech nieautoryzowanych przelewów bankowych za pośrednictwem systemu bankowości elektronicznej (...) Bank S. A. z wyżej wymienionego rachunku na własny rachunek bankowy o nr. (...) prowadzony w (...). o/W.,

- wpłynął na automatyczne przetwarzanie i gromadzenie danych na rachunku bankowym o numerze (...) S. A. (...) /W. prowadzonego dla (...) T. I G. z/s w G. czym doprowadził ww. podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej (...) zł w ten sposób, że spowodował realizację nieautoryzowanego przelewu bankowego za pośrednictwem systemu bankowości elektronicznej (...) S. A. z wyżej wymienionego rachunku na własny rachunek bankowy o nr. (...) prowadzony w (...). o/W.,

a następnie w okresie od 6-8.02.2017 r. we W. realizując (...) operacji kartą nr (...) dokonał wypłaty w kwocie łącznej (...) zł przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu w przeciągu minionych 5 lat kary pozbawienia wolności w wymiarze nie mniejszym niż 6 miesięcy będąc skazanym prawomocnym wyrokiem sądu za podobne przestępstwo umyślne m. in. wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 21.02.2014 r. w sprawie o sygn. akt IV Ka 40/14 za czyny z art. 291 § 1 kk, 286 § 1 kk i 278 § 1 i 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na łączną karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył m. in: w dniach od dnia 23.04.2012 r. do dnia 12.03.2015 r.,

tj. o przestępstwo z art.287 par 1 kk i art. 286 par 1 kk przy zastosowaniu art. 294 par 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64 par 1 kk

II. W dniu 09.02.2017 roku w W. na ul. (...) woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki (...)o nr. rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (...) alkoholu na litr wydychanego powietrza przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 kk oraz w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu w przeciągu minionych 5 lat kary pozbawienia wolności w wymiarze nie

mniejszym niż 6 miesięcy będąc skazanym prawomocnym wyrokiem sądu za podobne przestępstwo umyślne m. in. wyrokiem Sądu Okręgowego w L.z dnia 21.02.2014 r. w sprawie o sygn. akt IV Ka 40/14 za czyny z art.178 § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na łączną karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył m. in. w dniach od dnia 23.04.2012 r. do dnia 12.03.2015 r.,

tj. o przestępstwo z art. 178a par 1 i 4 kk w zw. z art. 64 par 1 kk

orzeka

1. Uznaje oskarżonego M. D. (1) za winnego tego, że w okresie od 27.12.2016r do 08.02.2017 r we W. mając zamiar by n/n osoby dokonały przestępstwa oszustwa polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie do (...)złoty; działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił pomocnictwa innym nieustalonym osobom w doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w dniu 27.12.2016r założył rachunek bankowy o nr. (...) prowadzony w (...). o/W. i następnie przekazał innym nieustalonym osobom karty bankomatowe oraz dokumenty dotyczące otwarcia tego rachunku, gdzie następnie nieznanne osoby wpłynęły na automatyczne przetwarzanie i gromadzenie danych

a/ na rachunku bankowym o numerze (...) Bank S. A o/C. prowadzonego dla Z. M. (1) Zakład (...) z/s w B. co doprowadziło ww. podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie łącznej (...) zł w ten sposób, że spowodowali realizację czterech nieautoryzowanych przelewów bankowych za pośrednictwem systemu bankowości elektronicznej (...) z wyżej wymienionego rachunku na rachunek bankowy o nr. (...) prowadzony w (...) S. A. o/W.,

b/ na rachunku bankowym o numerze (...) S. A. (...)/W. prowadzonego dla(...) T. I G. z/s w G. co doprowadziło ww. podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej (...)zł w ten sposób, że spowodowali realizację nieautoryzowanego przelewu bankowego za pośrednictwem systemu bankowości elektronicznej (...) S. A. z wyżej wymienionego rachunku na rachunek bankowy o nr. (...) prowadzony w (...) S. A. o/W., a następnie w okresie od 6-8.02.2017 r. we W. realizując (...) operacji kartą nr (...) osoby dokonały wypłaty w kwocie łącznej (...) zł przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu w przeciągu minionych 5 lat kary pozbawienia wolności w wymiarze nie mniejszym niż 6 miesięcy będąc skazanym prawomocnym wyrokiem sądu za podobne przestępstwo umyślne m. in. wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 21.02.2014 r. w sprawie o sygn. akt IV Ka 40/14 za czyny z art. 291 § 1 kk, 286 § 1 kk i 278 § 1 i 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na łączną karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył m. in: w dniach od dnia 23.04.2012 r. do dnia 12.03.2015 r., tj za winnego popełnienia czynu z art. 18 par 3 kk w zw. z art. 286 par 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64 par 1 kk i za to na podstawie art. 19 par 1 kk w zw. z art. 286 par 1 kk i art. 33 par 2 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych w wysokości po 10 (dziesięć) złotych każda;

2. uznaje oskarżonego M. D. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a par 1 i 4 kk w zw. z art. 64 par 1 kk i za to na podstawie art. 178a par 4 kk wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 42 par 3 kk orzeka wobec oskarżonego M. D. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

4. na podstawie art. 43a par 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 20 000 (dwadzieścia) tysięcy złotych;

5. na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 par 1 kk orzeczone wobec M. D. (1) kary pozbawienia wolności łączy i wymierza karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

6. na podstawie art. 44 par 5 kk zwraca pokrzywdzonemu Z. M. (1) środki pieniężne zabezpieczone na rachunku bankowym nr (...) prowadzonym przez (...) SA dla M. D. (1) w wysokości (...) złotych, pochodzących bezpośrednio z przestępstwa oszustwa dokonanego na szkodę Z. M. (1);

7. na podstawie art. 46 par 1 kk zobowiązuje oskarżonego M. D. (1) do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Z. M. (1) kwoty (...) złotych;

8. na podstawie art. 29 ustawy o adwokaturze w związku z par 17 ust 1 pkt 2 i ust 2 pkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. kwot 1697,40 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych i czterdzieści groszy) w tym naliczony podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w toku postępowania przygotowawczego i przed sądem;

9. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 400 (czterysta) złotych a na podstawie art. 624 par 1 kpk w pozostałej części zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 197/17

UZASADNIENIE

M. D. (1) prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) zarejestrowana pod adresem ul. (...) we W. W 2016r. pomiędzy nieustalonymi osobami doszło do zawarcia przestępczego porozumienia, którego celem było dokonanie przestępstwa wyłudzenia środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym należącym do Z. M. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) z siedzibą w B. oraz (...) T. I G. z siedzibą w G.. Osoby zawierające to porozumienie, w bliżej nieustalony sposób, powzięły informację na temat wysokości i miejsca ulokowania środków pieniężnych będących w posiadaniu Z. M. (1) i (...) T. I G., wiedzę tę postanowiły wykorzystać. Do realizacji tego przestępczego przedsięwzięcia został wykorzystany rachunek bankowy założony metodą na tzw. „słupa”, tj. na osobę podstawioną z zewnątrz. W tym też celu, nieustalona osoba wchodząca w skład grupy osób planujących popełnienie przestępstwa na szkodę Z. M. (1) i (...) T. I G., skontaktowała się z oskarżonym M. D. (1) przekazując mu propozycję udziału w tym przedsięwzięciu. Osoba ta nie ujawniła jednak M. D. (1) wszystkich szczegółów planowanego oszustwa, a w szczególności informacji o sposobie jego realizacji i wysokości oczekiwanego zysku. Rola M. D. (1) w tym przedsięwzięciu miała z kolei polegać na utworzeniu na swoje nazwisko rachunku bankowego, który zostanie następnie wykorzystany do dokonania przestępstwa oszustwa. M. D. (1) podjął się tego zadania. W tym celu M. D. (1) pomimo, iż posiadał konto firmowe w (...) o nr (...) w dniu 27 grudnia 2016r. osobiście udał się do (...) Oddział we W. przy ul. (...) gdzie na podstawie ustnego wniosku, dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego o serii i numerze (...) konto bankowe o numerze (...). M. D. (1) był jedynym dysponentem tego rachunku, do rachunku nie nadał żadnych pełnomocnictw. Do rachunku została mu wydana karta płatnicza o numerze (...), którą przesłano na adres zamieszkania M. D. (1) we W. przy ul. (...). (W późniejszym czasie za pomocą tej karty dokonano (...) wypłat w bankomatach mieszczących się na terenie W..) Po założeniu konta M. D. (1) przekazał nieustalonym osobom kartę bankomatową oraz dokumenty dotyczące otwarcia tego rachunku.

(dowód: dokumentacja G.(...)k. 107-111, pismo z (...) wraz z dokumentacją k. 211-232)

Kolejno M. D. (1) w dniu 25 stycznia 2017r. udał się do Komisariatu Policji W.-G. gdzie złożył zawiadomienie o kradzieży z włamaniem do swego samochodu. Zgłosił wówczas, iż w wyniku włamania utracił plecak z zawartością, którą stanowiła dokumentacja prowadzonej przez niego firmy (...), wartość rzeczy utraconych (...)zł. Jako czas ujawnienia przestępstwa wskazano godz. 19.00; 24.01.2017r; zawiadomienie zostało przyjęte o godz. 16.30, 25.01.2017r. . W treści zawiadomienia o przestępstwie M. D. (1) nie wymienił, żadnych innych utraconych rzeczy za

wyjątkiem plecaka z dokumentacją firmy. W dniu 14 lutego 2017r. Komisariat Policji W.-G. umorzył dochodzenie z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa.

M. D. (1) nie powiadomił banku o fakcie utraty dokumentów i karty bankomatowej, nie podjął żadnych czynności by zmienić (...), zablokować konto itp.

(dowód: zeznania świadka M. R. k. 904-906, kopia zawiadomienia M. D. wraz z postanowieniem k. 394-399, wyjaśnienia M. D. (1))

W międzyczasie osoby planujące dokonanie przestępstwa wyłudzenia środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym należącym do Z. M. (1) i (...) T. I G. podjęły działania mające na celu uzyskanie dostępu do kont wskazanych wyżej podmiotów.. Po uzyskaniu w nieustalony sposób dostępu w okresie od 6 do 7 lutego 2017r. za pośrednictwem sieci Internet wpłynęli oni na automatyczne przetwarzanie i gromadzenie danych na rachunku bankowym należącym do Z. M. (1) o numerze (...) w (...) Bank S.A. o/C. co doprowadziło w/w podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie łącznej (...) zł w ten sposób, że spowodowali realizację czterech nieautoryzowanych przelewów bankowych za pośrednictwem systemu bankowości elektronicznej (...) Bank S.A. z wyżej wymienionego rachunku na rachunek bankowy należący do M. D. (1) o nr (...) prowadzony w (...) S.A o/W.. W dniu 6 lutego 2017r. zrealizowane zostały przelewy w kwotach (...) zł i (...) zł, a w dniu 7 lutego 2017r. zrealizowano przelewy w kwotach (...) zł i (...) zł. Przelewy w takich właśnie kwotach miały zostać zrealizowane zgodnie z harmonogramem płatności przez pracownicę Z. M. (2) H. na rachunku należące do stałych kontrahentów firmy tj. (...) D. R. i (...), w nieustalony jednak sposób w formularzach przelewów, doszło do zastąpienia właściwych numerów rachunków na rachunek bankowy należący do M. D. (1) o numerze (...), nienależący do żadnego z kontrahentów Z. M. (1). Pierwszy sygnał widoczny dla pokrzywdzonych miał miejsce gdy w dniu 06.02.2017r, pracownica firmy Zakłady (...) około godz. 15 ujawniła, że na wydrukach z raportu przelewów widnieją dwa usunięte przelewy jakie zostały wykonane z konta firmy na rzecz nieznanymi kontrahentów – S. K. (na kwotę (...)zł) i M. D. (1) (na kwotę (...) zł). M. H. poinformowała o tym córkę właściciela A. M. – ta zdecydowała, że skoro przelewy są usunięte i pieniądze nie zeszły z konta należy ustalić w banku czy po ich stronie nie zaistniała pomyłka. Następnie w dniu 07.02.2017r do Z. M. (1) zadzwonił kontrahent A. R., że nie wpłynęły pieniądze za dostarczony towar. A. M. zaczęła szczegółowo analizować raport z przelewów i ujawniła, że numery rachunków dwóch kontrahentów formy tj. (...) w R. i (...) D. R. z Z. są takie same, i tożsame z numerem konta M. D. (1).

W tym samym czasie i w ten sam sposób nieustalone osoby dokonały realizacji przelewu bankowego w kwocie (...) zł z rachunku bankowego (...) T. I G. o numerze (...) w (...) na rachunek M. D. (1) o numerze (...). Administracją wskazanej wspólnoty zajmowała się firma (...) s.c, której współwłaścicielką jest M. Ł.. W dniu 07.02.2017r próbowała zalogować się do konta wspólnoty – dostęp internetowy zabezpieczony jest kodem, hasłem i sms. Z powodu trudności skontaktowała się z pracownikiem infolinii, po zmianie hasła dostępu i zalogowaniu się na konto stwierdziła, że na koncie wspólnoty brakuje pieniędzy, i że w dniu 06.02.2017r dokonano przelewu kwoty na rzecz nieznanego jej kontrahenta – M. D. (1). W czasie rozmowy z konsultantką okazało się, że przelewu tego dokonano o godz. 15.04 a o godzinie 15.09 próbowano przelewu tej samej kwoty z drugiego konta wspólnoty.

Następnie nieustaleni sprawcy w dniach od 6 do 8 lutego 2017r. zrealizowali łącznie (...) wypłat bankomatowych na terenie W. na łączną kwotę (...)zł. Wypłat z bankomatów dokonywała najprawdopodobniej ta sama kobieta, wypłaty realizowane były zwykle w porze nocnej, kobieta ta do każdego z bankomatów przybywała pieszo, zamaskowana w taki sposób, że twarz poniżej linii oczu zakrywa jej szal, a część powyżej oczu czapka i kaptur, na dłoniach za każdym razem ma rękawiczki. Identyfikacja kobiety jest niemożliwa. Żaden z bankomatów znajdujących się na liście wypłat nie był objęty monitoringiem miejskim, a jedynie część z nich monitoringiem bankowym

(dowód: zestawienie operacji kartą k. 219-220, protokół oględzin płyt CD z kamer monitoringów bankowych k. 428-434, 668-691)

Natychmiast po złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez A. M. córkę Z. M. (1), bank zablokował środki jakie jeszcze pozostały na rachunku o nr (...) należącym do M. D. (1). Wówczas na rachunku bankowym

należącym do M. D. (1) pozostała kwota (...) złotych. Bilans operacji na rachunku bankowym (...) M. D. (1) wygląda następująco: wpływy (...) (od Z. M. (1)) + (...) zł (od Z. M. (1)) + (...) zł (od Z. M. (1)) + (...) zł (od Z. M. (1)) + (...)zł (od (...)) T. I G.) – (...) zł (wypłaty kartowe) – (...) zł (zajęcie dokonane przez Komornika Sądowego z P.) = (...)zł. Prokuratura Rejonowa w C. dokonała zajęcia tych pozostałych środków znajdujących się na rachunku.

(dowód: zeznania świadków: A. M. k. 2, 95, 806-808, M. H. k. 104, 483, 809-811, U. S. k. 479-480, 811-812, Z. M. (1) k. 494, 854-856, D. K. k. 194, 856-858 raport przelewów z (...) k. 6-22, protokół zatrzymania rzeczy k. 24-26, kserokopie faktur, zestawienie obrotów k. 204-207, kopie rozliczeń k. 237-238, pismo z (...) wraz z zestawieniem logowań k. 603-637, pismo departamentu bezpieczeństwa banku k. 275 wraz z wykazem logowań k. 276, zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa wraz z załącznikami k. 67-94), zeznania świadka R. R. (1) k. 342, 878-879, M. Ł. k. 324, 879-880, umowa o administrowanie nieruchomości k. 328- 334, pismo (...) k. 603-608 kopia umowy wraz z załącznikami k. 332-337(dowód: protokół oględzin k. 157-163, płyty DVD z monitoringu k. 244-249, 254, 255, 267-268, protokół zatrzymania rzeczy wraz z płytą DVD k. 316-318a, płyta DVD z monitoringu k. 377, protokół oględzin wraz z kopią zdjęć z zapisu k. 428-434, kopie zdjęć z zapisu monitoringu k. 643-647).

Z informacji uzyskanych z (...) i (...) T. I G. wynika, iż nieuprawnione logowania na konta nastąpił z numerów IP komputerów operatorów działających na terenie S. Z.. Z (...) wynika, że logowania do rachunku M. D. (1) dokonano za pośrednictwem operatorów abonentów osób prawnych i fizycznych zlokalizowanych w różnych często odległych od siebie miejscowościach. Żaden z abonentów nie logował się do konta M. D. (1), ani też nie zna M. D. (1). Logowania do rachunku M. D. (1) nastąpiły przy użyciu specjalistycznego oprogramowania i technik służących do maskowania faktycznego adresu łącza internetowego oraz urządzenia, z którego nastąpiły. Na dysku twardym komputerów zabezpieczonych w Zakładzie (...) Z. M. (1) ujawniono złośliwe oprogramowanie w postaci pliku: (...) – T..(...). (...), który pobiera inne pliki za pośrednictwem Internetu i uruchamia je w celu wykonania na zaatakowanym komputerze oraz plik (...) – T..(...) który może uszkodzić system, wykradać dane jak i pobierać inne pliki za pośrednictwem Internetu. Na komputerze nie ujawniono innego złośliwego lub szpiegującego oprogramowania typu (...)

(dowód: zeznania świadka biegłego S. C. (1) k. 858-862 wydruki z poczty elektronicznej Z. M. wraz z pismem reklamacyjnym k. 98-100, ekspertyza biegłego sądowego z zakresu informatyki wraz z płytą DVD k. 379-387, pismo z Polkomtel wraz z danymi k. 390-392, pismo I. wraz z załącznikiem k. 402-403, pismo ze Spółdzielni (...) k. 407, pismo z (...) S.A. wraz z danymi k. 420-426, pismo z (...) Bank S.A. k. 435, pismo z (...) S.A. k. 438-439, ekspertyza biegłego sądowego z zakresu informatyki k. 449-455, pismo z (...) wraz z zestawieniem logowań k. 517-518, k. 153, pismo (...) S.A. wraz z danymi k. 660-661, protokół oględzin rzeczy wraz z kopią zdjęć z zapisu i oględzinami CD k. 668-700)

W toku postępowania przygotowawczego funkcjonariusze Policji po uzyskaniu informacji, że sprawcą włamania na konto Z. M. (1) może być M. D. (1) zdecydowano o przeszukaniu jego pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych.

W dniu 9 lutego 2017r. na ul. (...) we W. dokonano zatrzymania pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) kierowanego przez M. D. (1). Przeprowadzono wówczas przeszukanie jego pojazdu, mieszkania oraz pomieszczenia gospodarczego w celu ujawnienia i zabezpieczenia karty bankomatowej wydanej przez (...) korespondencji z tego banku oraz innych rzeczy i dokumentów mających znaczenie dowodowe w niniejszej sprawie. Dowodów takich nie ujawniono, niemniej jednak w toku przeprowadzonych czynności funkcjonariusze dokonali badania trzeźwości kierującego M. D. (1). Badanie alkomatem wykazało, (...)mg alkoholu na litr wydychanego powietrza. M. D. (1) kierował tym pojazdem z miejsca zamieszkania swojej matki tj z P. do W., do chwili zatrzymania pod domem przez Policję. Jest to odcinek ok. 60 km

(dowód: zeznania świadków Z. W. k. 881-883, I. W. (1) k. 883-884 protokół przeszukania k. 40-42, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 47-50, protokół przeszukania osoby M. D. k. 55-56, protokół przeszukania samochodu k. 57-59, protokół przeszukania k. 191-192, protokół oględzin wraz z płytą CD k. 197-199, protokół przeszukania k. 252-253, dokumentacja stanowiąca załączniki do akt sprawy, wyjaśnienia oskarżonego M. D. (1))

W wyniku pisemnej reklamacji (...) T. I G. w związku z bezprawną wypłatą środków pieniężnych z rachunku wspólnoty (...) uznał reklamację za zasadną i uznał rachunek wspólnoty kwotą (...) zł.

(dowód: zeznania świadka M. Ł. k. 879-880, R. R. (2) 878-879)

Oskarżony M. D. (1) ma 31 lat, wykształcenie podstawowe, kawaler. Jest ojcem jednego dziecka w wieku 1 roku, posiada obowiązek alimentacyjny w kwocie (...) zł. Nie posiada wyuczonego zawodu. Był wielokrotnie karany za przestępstwa z art. 244 k.k., 289 §1 k.k., 278 §1 k.k., 178a §1 k.k., 270 §1 k.k., 178a §4 k.k., 235 k.k., 286 §1 k.k., 284 §2 k.k., 279 §1 k.k. M. D. (1) był skazany m.in. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w L.z dnia 21.02.2014r. IV Ka 40/14 za czyny z art. 178 §1 i 2 k.k. w zw. art. 64 §1 k.k., z art. 291 §1 k.k., art. 286 §1 k.k. i art. 278 §1 i 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 k.k. na łączną karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 23.04.2012r. do dnia 12.03.2015r. Oskarżony nie jest i nie był chory psychicznie, nie jest też upośledzony umysłowo, u oskarżonego rozpoznano zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, jednakże warunki z art. 31 §1 lub §2 k.k. nie zachodzą.

(dowód: karta karna k. 180-182, 759-762, odpisy wyroków M. D. k. 555-565, opinia sądowo-psychiatryczna k. 584-587, sprawozdanie z wywiadu środowiskowego k. 590-591)

Oskarżony M. D. (1) przesłuchiwany w toku śledztwa k. 134-137 nie przyznał się do pierwszego ze stawianych zarzutów, przyznał się do drugiego z postawionych zarzutów tj. do kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości. W pozostałym zakresie odmówił składania wyjaśnień.

Będąc ponownie przesłuchiwanym k. 139-140 znów nie przyznał się do pierwszego ze stawianych zarzutów, przyznał się do drugiego z postawionych zarzutów tj. do kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnił ponadto, że zawarł umowę o prowadzenie rachunku bankowego wskazanego w zarzucie, wyjaśnił, że konto założył osobiście, kartę bankomatową otrzymał listownie na adres domowy. Podał, iż w ogóle nie korzystał z tej karty, nie miał żadnych środków na tym koncie, miał zamiar wpłacić tam pieniądze konkubiny które otrzymała z (...) Wyjaśnił, że konkubina z powodu zajęcia komorniczego nie mogła trzymać ich u siebie na koncie. Umowę, kartę i (...) trzymał w teczce kartonowej w plecaku, który został skradziony przy okazji włamania do jego samochodu. W. także że w tamtym okresie pił dużo alkoholu i nie pilnował swoich spraw. Nie ma pojęcia kto mógł dokonać przelewów wskazanych w zarzucie.

Podczas kolejnego przesłuchania w toku śledztwa k. 551-552 ponownie nie przyznał się do popełnienia pierwszego czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. W toku kolejnego przesłuchania k. 732-733 podtrzymał swoje stanowisko.

Oskarżony M. D. (1) przesłuchany na rozprawie głównej (k. 800-806) wyjaśnił, że konto w (...) otworzył sobie po to by móc po zmianie przepisów od stycznia 2017r. wystawiać faktury przelewowe na kwotę powyżej (...) zł, bowiem na koncie firmowym, które miał dotychczas miał zajęcie komornicze. Niemniej jednak w styczniu 2017r. dowiedział się że trafi do zakładu karnego więc działalność zlikwidował. Następnie miał włamanie do samochodu wyjaśnił, że wówczas na policji nie zgłaszał, że w plecaku była karta bankomatowa do konta w (...) bo nie wiedział, że ona tam faktycznie jest. Kiedy zorientował się, że nie ma tej karty w domu nie zgłaszał faktu jej zaginięcia bo nie miał tam żadnych środków. Pamięta, że jak otworzył to konto to przyszedł mu sms z kodem do przelewów internetowych ale ten kod skasował. Poszedł do banku po nowy kod i ten nowy kod zapisał w dokumentach, które miał w teczce, która została skradziona. Ostatecznie policja umorzyła dochodzenie w tej sprawie. W okresie z zarzutu pierwszego był czas w domu, miał wówczas urodziny i przez trzy dni pił. Nie planował nikomu udostępnić konta, limit dziennych wypłat ustalił na kwotę (...) złotych z uwagi na charakter prowadzonej działalności. Karta do konta przysłała do domu, pin i od do konta internetowego również. Na to konto nie wpłynęły żadne środki, celowo go nie używał, żeby komornik nie zorientował się że je ma. Nigdy nie logował się do tego konta, nie sprawdzał czy działa. Nigdy nie używał karty do tego konta, nie wiedział czy będzie umiał obsłużyć konto przez Internet bo nie zna się na komputerach. Feralnego dnia kiedy skradziono mu plecak był u księgowego, plecak zostawił w aucie na stacji paliw, wyszedł z auta kupić wódkę, kiedy wrócił zobaczył, że szyba jest wybita. Ustosunkowując się do wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego przypomniał sobie, że rzeczywiście konto również było założone po to by wpłacać tam pieniądze z MOPS`u, ale na rozprawie o tym nie wspominał bo wyleciało mu to z głowy. Wyjaśnił, że nie mówił wówczas, że konto to otworzył po to by obsługiwać swoją działalność gospodarczą bo był wówczas na kacu, a przebywając „na dołku” nie wiedział o co chodzi. W czasie gdy nieznanymi sprawcy wypłacali pieniądze za pośrednictwem jego karty był

w domu. W lutym nie miał żadnej pracy, czekali z konkubina na pieniądze z MOPS`u, podał, że w tamtym czasie oddał nawet monitor od komputera do lombardu. Wówczas wiedział, że niedługo trafi do zakładu karnego za jazdę po alkoholu. Odnosząc się do drugiego zarzutu przyznał, że jechał po alkoholu, przejechał całą drogę z P. do W. tj. ok. 60 km. Przed zdarzeniem z lutego opuścił zakład karny w marcu dwa lata wcześniej, z jednym z kolegą z zakładu karnego utrzymuje kontakt. Początkowo zatrudniał kolegów z zakładu ale kiedy zaczęli pić kontakty się urwały. Firmę zarejestrował 4 miesiące po opuszczeniu zakładu karnego i funkcjonowała do stycznia 2017r. Sam zamknął firmę bo wiedział, że idzie do więzienia. Posiadał konto firmowe w (...) ale go nie zamykał. Ostatnią dużą pracę jaką wykonał była budowa bliźniaka w K. W.. Za tę pracę wypłacono mu etapami (...) złotych. Żadne pieniądze nie przechodziły przez rachunek bankowy. Wyjaśnił, że konkubina nie korzystała z tego konta, za przedszkole płaciła z własnego konta. Konto zablokował kiedy prokuratura wypuściła go „z dołka”. Po uzyskaniu drugiego kodu z banku na konto i tak się nigdy nie logował. Nie pamięta czy w umowie było wskazane, że w razie wpływu większej ilości gotówki miał otrzymać informację, ale chyba tak. Na telefon informacji nie dostał bo zarejestrował nowy telefon, niż ten podany w banku. Podał, że w tym czasie trzeba było rejestrować kraty sim. Otwierając konto podał numer z nowej karty, natomiast konkubina zarejestrowała mu starą karę i korzystał ze starego numeru. Kupił kartę, otworzył konto ale nowej karty sim nigdy nie używał bo korzystał ze starego numeru. Następnie na pytanie Sądu stwierdził, że pierwszy kod z konta przyszedł mu na nowy numer chyba tego samego dnia jak otwierał konto, stwierdził, wówczas, że nową kartę zmienił po kilku godzinach, nie pamięta czy tą nową kartę włożył do portfela po paru godzinach czy tego samego dnia. Kiedy poszedł do banku po drugi kod to przed bankiem wsadził do telefonu nową kartę, odebrał kod, spisał go i znów wymienił karę na starą. W banku nie zgłaszał, że podany numer będzie nieaktywny bo nie widział takiej potrzeby.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. D. (1) w zakresie w jakim przyznaje się on do prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości oraz w tym zakresie w jakim podaje, że samodzielnie otworzył konto bankowe o nr (...) w (...) o/W.. Co do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości oskarżony konsekwentnie przyznaje się o popełnienia tego czynu – potwierdza to M. R. w swoich zeznaniach, nadto dowodem stanu nietrzeźwości oskarżonego jest protokół badania stanu trzeźwości przeprowadzony alkometrem (k. 47). Podobnie potwierdzenie w pozostałym materiale – w szczególności w informacji (...) oraz w oryginałach dokumentów dotyczących założenia karty, znajduje twierdzenie oskarżonego, że sam założył konto w banku. Natomiast Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznaje się on do faktu iż ma cokolwiek wspólnego z zarzucanym mu przestępstwem oszustwa. Twierdzenie to nie wytrzymuje bowiem krytyki w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Gdyby bowiem M. D. (1) nie przekazał karty bankomatowej wraz z dokumentacją do konta nieustalonym osobom, to oczywistym jest, że w jej posiadanie nie weszłyby także osoby, które przeprowadziły operację transferu środków pieniężnych z rachunku Z. M. (1) i (...) T. I G. na rachunek do niego należący. Gdyby te osoby nie otrzymały przedmiotowej karty, to w efekcie nie byłyby w stanie dokonać wypłaty z bankomatów wyłudzonych w ten sposób pieniędzy. Tymczasem wypłaty te bezspornie nastąpiły. Wersję jakoby przedmiotowa karta została skradziona w wyniku włamania do samochodu i kradzieży plecaka w świetle doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania należało uznać za przyjętą linię obrony.

Po pierwsze tego rodzaju przestępstwo wymagało, jak wynika z opinii biegłego, wiedzy z zakresu informatyki, przygotowania i szczegółowego zaplanowania – i logiczne jest, że żadna grupa osób która planuje tego rodzaju przedsięwzięcie nie zaryzykuje transferu tak dużej ilości pieniędzy na konto, co do którego nie będą mieli pewności, że będzie dla nich dostępne. Wersja w wykorzystaniem skradzionej kary, w sytuacji gdy do transferu pieniędzy dochodzi po około 10 dniach od daty rzekomego przestępstwa jest całkowicie nielogiczna i absurdalna z punktu widzenia przestępców którzy zaplanowali i dokonali tego czynu gdyż, właściciel konta, który nie byłby z nimi powiązany w każdej chwili (nawet przez Internet czy telefonicznie) mógł im dostęp do tego konta zablokować co czyniłoby całą skomplikowaną operację przestępczą pozbawioną sensu. Po drugie zauważyć należy, iż podczas składania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa oskarżony podał jedynie, iż z samochodu zginęła mu dokumentacja firmy, nie wspominał wówczas, że w plecaku znajdowała się również karta bankomatowa i cała dokumentacja dotycząca założonego rachunku. Ponadto protokół zawiadomienia o przestępstwie był spisywany w dniu następnym po zdarzeniu, a zatem oskarżony, gdyby w istocie był ofiarą przestępstwa miał dużo czasu by na spokojnie zastanowić się co było w plecaku i jaki konkretnie rzeczy zostały mu skradzione – nie może w tym zakresie w sposób wiarygodny

tłumaczyć się emocjami, pośpiechem czy stanem nietrzeźwości. Należy także podkreślić okoliczność, iż oskarżony nie zgłosił kradzieży karty ani na Policji ani w banku, nie blokował konta ani nie zastrzegł tej kary.

Podobnie niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego co do przyczyn dla których otworzył drugie konto. Jego wyjaśnienia w tym zakresie są niekonsekwentne, zawile i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego oraz z informacjami wynikającymi z materiału dowodowego. Oskarżony wyjaśnia, że planował wykonanie dużych robót budowlanych, że już wcześniej budował bliźniaka za którego dostał w transzach (...) zł i bał się, że komornik zajmie mu środki na koncie. W ocenie Sądu rozmiar i charakter prowadzonej przez oskarżonego działalności gospodarczej nie uzasadnia konieczności otwierania drugiego konta bankowego. Jak wynika z zeznań M. R. i Małżonków W. oskarżony zajmował się drobnymi remontami mieszkań tyłu malowanie, kafelkowanie świadkowie mówią o nich „fuchy”, „takie byle jakie roboty”, a rozliczenie było dokonywane gotówkowo do tzw. „ręki”, oskarżony pobierał zaliczki na materiał a także częściowo za wykonaną pracę. Niewiarygodne jest także w tym kontekście twierdzenie oskarżonego co do przyczyn dla których ustalił limit dzienny na koncie w wysokości (...) zł. – w sytuacji gdy jego status materialny był bardzo niski. Utrzymując się z prowadzenia tej firmy budowlanej (dla prowadzenia której założył rzekomo to konto z limitem dziennym(...)zł) często brakowało mu na czynsz, do domu przynosił kwoty (...) zł i to nie codziennie. Wprawdzie pieniądze przepijał – lecz jak zeznała konkubina, nie w jakiś wystawny sposób w lokalach, tylko kupował wódkę w sklepie, a jego sąsiadka zeznała, że pożyczał pieniądze i kupował takie małe flaszczyki. Suma tych okoliczności wskazuje, że (...) (...) była w istocie niewielką firmą, wykonywała drobne remonty, oskarżony robił je sam lub z kolegą i nie osiągał z tego tytułu wysokich dochodów, a z klientami rozliczał się w gotówce – reasumując zatem przyczyny założenia konta wskazane przez oskarżonego są dla Sądu nieprzekonujące.

Wyjaśnienia oskarżonego są niekonsekwentne i sprzeczne z materiałem dowodowym. Oskarżony w swoich początkowych wyjaśnieniach podał, że konto otwarte było w celu wpłaty pieniędzy otrzymanych z MOPS`u z uwagi na zajęcie komornicze konta konkubiny, natomiast oskarżony na rozprawie podał, że konkubina z konta opłacała przedszkole. Natomiast sama M. R. zeznała, że nie korzystała i nie miała zamiaru korzystać z konta M. D. (1), że ma swoje osobiste konto i tam wpływają jej zasiłki. Z kolei w postępowaniu przygotowawczym nie wspomniał, że otworzył konto dla celów prowadzonej działalności gospodarczej a na pytanie sądu wyjaśnił, że tego nie zrobił bo był na kacu a na dołku siedział z zabójcą. Równie pokrętne są wyjaśnienia oskarżonego odnośnie numeru telefonu jaki podał przy rejestracji konta. Według jego wyjaśnień po konieczności zarejestrowania karty sim konkubina zarejestrowała mu jedynie stary numer, tymczasem jego nowa karta sim kiedy otrzymał drugi kod dostępu cały czas działała. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są pokrętne i nielogiczne, mają na celu tylko i wyłącznie to by oskarżony uniknął odpowiedzialności za popełnione przestępstwo.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania Z. W. i I. W. (1). Świadek Z. W. zeznał, że zna M. D. (1) bo wynajmował mu mieszkanie i przez jakiś czas z nim pracował, robili razem remonty mieszkań, klienci za prace płacili pieniądze do ręki. M. nie mówił mu, że zakłada jakieś konto w banku. Wykonywał z M. D. (1) drobne remonty mieszkań. Nic mu nie wiadomo aby M. D. (1) budował bliźniaka, czy pół bliźniaka. D. nic nie wspominał mu o kradzieży plecaka i włamaniu do samochodu. Z kolei świadek I. W. (1) zeznała, m.in. że oskarżony miał firmę budowlaną, szukał robót przez internet, to były remonty mieszkań, malowanie kafelki, Oskarżony z konkubiną ciągle nie mieli pieniędzy, chodzili do banku, jakieś pieniądze odebrali i tak w kółko. Nie wie czy oskarżonemu za pracę płacili do ręki czy na konto. Nie przypomina sobie by D. w lutym 2017r. gdzieś wyjeżdżał. W lutym M. D. (1) pił cały czas. Nie widziała, żeby coś świadczyło, że przybyło mu pieniędzy.

W lutym 2017r. wymówiła mu mieszkanie.

Świadkowie posiadają informacje o oskarżonym adekwatne do łączących ich relacji – po pierwsze byli sąsiadami oskarżonego a po drugie wynajmowali mu mieszkanie natomiast z uwagi na różnicę wieku nie byli w bliższych relacjach. Ich zeznania są zgodne ze sobą a w części także z zeznaniami M. R. co do spożywania alkoholu przez oskarżonego i jego problemów finansowych, a w części z wyjaśnieniami samego oskarżonego, który przyznał, że nadużywał w tamtym okresie alkoholu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków: Z. M. (1), A. M., M. H., U. S. i D. K.. Zeznania te są rzetelne i szczegółowe, znajdują potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego, a także w dokumentacji bankowej dotyczącej dokonywanych przelewów. Ponadto są one ze sobą spójne i tworzą logiczną całość, uzupełniając się wzajemnie.

Świadek A. M. (k. 2, 95, 806-808) zeznała m.in. że w lutym 2017r. zastępowała tatę w firmie. 6 lutego 2017r. przyszła do niej pracownica z wydrukiem przelewów. Na liście były dwa anulowane przelewy na konto pana D. i innej osoby. Każdy przelew był na kwotę (...) złotych. Fakt ten zgłosiła do banku. Następnego dnia ta sama pracownica M. H. puszczała przelewy do dwóch największych kontrahentów. Przelewy zostały wykonane a klienci dzwonili, że pieniądze nie doszły. Okazało się, że numery kont kontrahentów zostały podmienione. Zadzwoił do niej ktoś z banku i powiadomił ją że nastąpiło przestępstwo internetowe.

Świadek M. H. (k. 104, 483, 809-811) zeznała, że to ona dokonywała przelewów, które zostały fałszywie przekierowane. Dane do przelewu uzupełniła z bazy danych, przelewy robiła tak jak zawsze. Nie sprawdzała numerów kont bo ma bazę danych po to by ułatwić sobie pracę. Kiedy na drugi dzień po telefonie szefa sprawdziła czy przelewy wyszły z konta firmowego okazało się, że na przelewach są inne numery kont niż prawidłowe numery klienta.

Świadek U. S. (k. 479-480, 811-812) zeznała, że przelewy w firmie puszczała wyjątkowo. W dniu kiedy puszczała przelew do kontrahenta zorientowała się, że numer rachunku klienta jest inny. Wprowadziła prawidłowy numer konta i wykonała przelew. Później dowiedziała się, że wcześniej były jakieś problemy z numerami kont.

Świadek Z. M. (1) (k. 494, 854-856) zeznał, że zadzwonił do niego klient któremu miały być wysłane pieniądze, że pieniądze do niego nie dotarły. Z. łącznie ok. (...)zł. Wówczas zgłosił ten fakt do banku, okazało się że w banku był wirus. Złożył reklamację ale bank jej nie uwzględnił. Wydaje mu się, że panie każdorazowo dane do przelewów wpisywały ręcznie nie korzystały z jakiejś listy. Stroną informatyczną w firmie zajmował się pan K.

Świadek D. K. (k. 194, 856-858) zeznał, że dzień po lub przed zdarzeniem zadzwonili do niego z firmy pana M., że mają problem z dostępem do konta internetowego, w ogóle z Internetem. Pojechał do nich w sobotę rano i przeinstalował system M.. Po ponownej instalacji wszystko było w porządku. Nigdy nie spotkał się z sytuacją by komuś podmieniono numer konta bankowego na stronie banku. Zawsze zaznaczał, że należy korzystać z banku, który za każdym razem weryfikuje numer konta. W dalszej części zeznań wyjaśnił działanie programu typu T.. W jego ocenie jeżeli następuje zmiana numeru konta kontrahenta bank powinien o tym informować sms`em.

Zdaniem Sądu opinia pisemna i uzupełniająca ustana biegłego S. C. jest jasna i pełna, nie budzi wątpliwości, została sporządzona przez biegłego sądowego o niekwestionowanych kompetencjach.

Biegły S. C. (1) uzupełniając opinie na rozprawie (k. 858-862) zeznał, że na komputerach należących do Z. M. ujawnił dwa T.. Nie było tam śladów, że za pomocą tego programu został wykonany przelew. Natomiast programy umożliwiały teoretycznie wykonanie takiej podmiany numerów rachunków bankowych. Co do możliwości ściągnięcia T., stwierdził, że może to nastąpić przez np. poprzez włożenie pendriva, który był zarażony, przez jakiś załącznik, który został przesłany w wiadomości e-mailowej, może być to strona internetowa, która jest zarażona, tzn. specjalnie przygotowana w tym celu. Jeżeli nie ma zabezpieczeń na komputerze, to automatycznie zostaje ściągnięte oprogramowanie. Nie udało mu się ustalić jaką drogą ten program dostał się do komputera. Nie znalazł na tych komputerach żadnej zależności między tym, że ten program mógł dokonać podmiany rachunków bankowych. Teoretycznie mogło to wyglądać tak, że za pośrednictwem poczty e-mailowej został otwarty załącznik, ten załącznik po otwarciu ściąga sobie oprogramowanie, które jest typowym złośliwym oprogramowaniem. Sam załącznik nie jest złośliwy, on umożliwia ściągnięcie wirusa. Można ściągnąć plik, który umożliwi sprawcy pełen dostęp do komputera czyli podgląd tego co dzieje się na ekranie, odczyt danych które są wpisywane na klawiaturze, teoretycznie też może włączyć mikrofon lub kamerę, w zależności od oprogramowania. Mając dostęp do komputera, jeżeli pracujemy na tym komputerze, sprawca jest w stanie podmienić rachunek np. osoba dokonuje przelewu, a sprawca w tym momencie usuwa numery tamtego rachunku i wpisuje numer swojego rachunku. Inna możliwość jest taka, że może sprawca

przekierować na stronę podobną do strony banku i klientowi się wydaje, że loguje się do banku, a loguje się na stronę sprawcy i wpisuje login i hasło. Inna możliwość jest taka, że sprawca mógłby wgrać plik, program, który automatycznie wykrywa ciąg znaków rachunków bankowych i podmienia go na numer, który sprawca sobie wymyśli. Podał także, że najczęściej sprawcy po wykorzystaniu swojego programu usuwają wszystko z komputera i wtedy nie ma żadnych śladów, a badanie przez biegłego niczego nie ujawni. Na komputerze i na przeglądanych stronach internetowych nie ujawnił żadnego śladu odnośnie rachunku bankowego.

Odnosnie miejsca logowania wskazał, że to, że ktoś się zalogował z adresu IP w S. nie znaczy, że jest w S., tylko, że użył odpowiedniej nakładki tzw. (...) P., które anonimizują połączenia sieciowe. Polega to na tym, że instalowana jest wtyczka w przeglądarce (...), wybieramy z listy serwer, którego chcemy użyć, najczęściej są to wskazania z jakiego kraju mają być to połączenia, z jakiego kraju chcemy być widoczni i w tym momencie jeśli mamy to uruchomione wystarczy w zwykłej przeglądarce wpisać adres internetowy np. banku i wtedy w logowaniach tego banku będziemy widoczni zgodnie z tym adresem, który został wybrany. Jeżeli chodzi o umiejętności sprawcy biegły podał, że jeżeli jest to osoba, która nie miała do czynienia z komputerem, nie będzie to dla niej łatwe. Przeciętny użytkownik musiałby troszkę doczytać na różnych forach, doszkolić się. To też zależy od tego jak komputery są zabezpieczone, im bardziej zabezpieczona jest sieć tym użytkownik ma trudniej.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. Ł. i R. R. (2) są one logiczne i spójne z dokumentacją przekazaną przez bank dotyczącą dokonania przelewu, ponadto znajdują wzajemne potwierdzenie i odzwierciedlenie w umowie o administrowanie posesji.

Świadek R. R. (2) (k. 342, 878-879) zeznał, w wspólnocie mają dwa konta, na jednym subkoncie jest fundusz remontowy. Ta kwota na fundusz remontowy jest gromadzona przez lokatorów. Na tym subconcie znajduje się kwota w wysokości około (...) tysięcy złotych. Drugie konto jest kontem bieżącym i tam są wszelkie opłaty, tam jest dużo mniej pieniędzy, niż na tym pierwszym koncie z funduszem remontowym. Wie, że księgowa nie mogła zalogować się na konto wspólnoty, a gdy już się zalogowała, okazało się, że nie ma na koncie kwoty około (...) tysięcy złotych. Po zalogowaniu się na konto pani M. Ł. zadzwoniła i powiedziała mu, że nie ma pieniędzy na koncie. Powiedziała, że przekazuje sprawę na policję i tak też uczyniła. Itroną informatyczną i zabezpieczeniami komputera zajmuje się administrator. To on ma wszystkie zabezpieczenia. Do dokonania opłaty-przelewu potrzebne są kody, które nie zostały użyte. Każda operacja finansowa jest poprzedzona kodem. Ta przedmiotowa operacja nie została poprzedzona kodem, te pieniądze po prostu wypłynęły z konta. z tego co wie bank nie udzielił żadnej odpowiedzi, a po jakimś czasie, 3 czy 4 miesiącach, te pieniądze zostały zwrócone na nasze konto, bo bank uznał, że to jego wina.

Świadek M. Ł. (k. 324, 879-880) zeznała, że chcąc się zalogować do banku na konto wspólnoty mieszkaniowej, stwierdził że wpisując hasło wyskakuje błąd, że hasło jest niewłaściwe. Zadzwoniła na infolinię zapytać co się stało, pani zresetowała hasło, po zalogowaniu się na nowe hasło, okazało się, że z konta zniknęło ponad (...) tysięcy złotych. W związku z powyższym zrobiła blokadę na koncie. Zgłosiła do oddziału, że skradziono pieniądze. W banku powiedziano, żeby sprawę zgłosić na policję. Jednocześnie złożyła reklamację do banku, że ktoś nielegalnie zalogował się na konto wspólnoty i bank po 3 miesiącach pieniądze zwrócił. Wie, że była próba dokonania przelewu kolejnego z tego samego konta. Wie to od dyrektora oddziału, który wchodził w system. Powiedział, że było kilka prób wykonania przelewu, ale komuś z banku wydało się to dziwne, drugi przelew został zablokowany. Do dokonania przelewu potrzebne jest użycie kodu, który przychodzi sms-em. Taki sms w tym przypadku nie przyszedł. Pan w oddziale banku powiedział mi, że kod był wysyłany od nich, ale do nas taki kod nie przyszedł. Pan z banku powiedział, że sms przyszedł na numer, który podaliśmy, to jest numer komórki biurowej. Ten numer jest znany i jest ogólnodostępny na stronie wspólnoty.

Świadek M. R. (k. 904-906) zeznała, m.in że nie ma żadnych przypuszczeń kto mógł dokonać tych przelewów. Wie, że M. miał jedno konto, do którego nie miała dostępu. Nie ustalała z M., że będzie wpłacać jakiegokolwiek środki na jego konto. Ma swoje konto i na to konto przychodzą środki z (...) Nie ustalała z nim, że pieniądze z (...) będzie wpłacać na jego konto. M. przed zatrzymaniem prowadził firmę ogólnobudowlaną. Wie, że to była mała firma, pracował z jednym kolegą. Rozliczenia za te prace budowlane były raczej do ręki. Nie pamięta jakie kwoty przynosił do domu, nie były to duże kwoty, momentami brakowało na czynsz za mieszkanie. M. potrafił wyjść do pracy, ale czy szedł

do pracy to nie wie, bo tego nie sprawdzała. Wie, że konto firmowe było w G. Banku, tyle wie o jego kontakach. Miał niejedyn problem z komornikiem. Na ten moment, z tego co wie, to komornik wszedł na jego konto bankowe. M. mówił jej, że było włamanie do jego samochodu i że ukradziono mu dokumenty. Nie mówił jakie dokumenty zostały ukradzione, był wtedy pod wpływem alkoholu. w samochodzie była wybita szyba. Nie pamięta czy M. zmieniał przed tym zatrzymaniem, albo kilka miesięcy wcześniej, kartę do telefonu, numer telefonu. Nie zauważyła w ciągu ostatnich kilku miesięcy przyływu gotówki u M.. M. w tej firmie budowlanej wykonywał jakieś małe remonty. Nie wie nic na temat, czy budował jakiegoś bliźniaka. M. jak przynosił pieniądze to nie na ubrania czy jakieś większe wydatki, zostawiał (...), (...), (...). Nie przypomina sobie, żeby przyniósł większą kwotę. Wiem, że do domu przyszedł jakiś pin, osobiście go pognoitła, bo była wściekła na jego picie. Ten pin dało się odczytać. Nie pamięta czy w okresie 6,7,8 luty 2017r. M. wychodził. Szukała wtedy miejsca w ośrodku i skupiała się na tym, żeby go znaleźć i żeby wyjść z dziećmi, żeby M. ich nie zatrzymywał. Nie pamięta czy była sytuacja, że przerejestrowywała numer M. D. (1) na swoje nazwisko. Wie, że brała kartę z(...)na abonament, ale kto z niego korzystał czy M. czy ona sama nie pamięta. Nie pamięta aby numer M. miał działać tylko do grudnia, a potem ona wzięła ten numer na siebie, żeby do M. dalej mogli dzwonić klienci.

Sąd dał wiarę zeznaniom M. R.. W ocenie Sądu są one szczerze i obiektywne. Świadek wprost wskazuje jakich okoliczności nie pamięta, a to co pamięta relacjonuje rzeczowo. Jej zeznania znajdują potwierdzenie w zeznaniach Z. W. i I. W. (2), są także zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Świadek nie jest już konkubina oskarżonego lecz ma z nim dziecko – zdaniem Sadu świadek nie jest nastawiony negatywnie do oskarżonego, a jej zeznania są wyważone. Opisała ona charakter pracy oskarżonego, ich sytuację materialną, a także fakt nadużywania alkoholu przez oskarżonego. Świadek zeznała także na temat włamania do samochodu, że widziała wybitą szybę i że to oskarżony pomimo tego, że był nietrzeźwy nalegał aby zgłosić zdarzenia na policji. Sąd nie kwestionuje tego, że zawiadomienia o przestępstwie było (obiektywne dowody z postaci protokołu i postanowienia o umorzeniu postępowania na to wskazują), nie kwestionuje także że szyba w aucie była wybita. Sąd nie dał wiary temu, że w wyniku włamania do samochodu została skradziona dokumentacja bankowa z karta do bankomatu – przyczyny takiej oceny materiału są wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków, które zostały ujawnione za zgodą stron bez odczytywania tj. D. H., Z. S., Z. D., K. K. (2), P. C., B. K., A. C., A. W., R. Ż., W. Z. - dotyczą one okoliczności bezspornych, które znajdują potwierdzenie w dokumentach

W toku postępowania dopuszczono dowód z ekspertyza biegłego sądowego z zakresu informatyki w ocenie Sądu Okręgowego sporządzona przez biegłego opinia jest jasna i pełna, w związku z czym brak było podstaw do kwestionowania zawartych w niej ustaleń i wniosków, zwłaszcza że żadna ze stron nie kwestionowała tej opinii w toku postępowania. z podobnych przyczyn Sad Okręgowy nie znalazł podstaw do kwestionowania ustaleń i wniosków wynikających z opinii sądowo psychiatrycznej M. D. (1).

Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci danych o karalności oraz informacje bankowe dotyczące przelewów na konto, wypłat z banku, założenia kont i inne, a nadto uznał za wiarygodne protokoły oględzin. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione podmioty i osoby, nie były przez strony kwestionowane.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego upoważnia Sąd Okręgowy do stwierdzenia, że oskarżony M. D. (1) dopuścił się czynu z art. 178a §1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. jak również czynu polegającego na udzieleniu pomocy w dokonaniu oszustwa na szkodę Z. M. (1) i (...). Oddział we W. tj. czynu z art. 18 §3 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 §1 k.k.

W pierwszej kolejności ponieść należy, że konstrukcja, iż to oskarżony M. D. (1) u w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami – wpłynął na automatyczne przetwarzanie i gromadzenie danych na rachunkach bankowych Z. M. (1) i (...) T. I G. nie mogła się spotkać z akceptacją Sądu. Takich ustaleń w świetle dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób

poczynić. W niniejszej sprawie bezsporne jest bowiem to, że M. D. (1) nie obejmował swoją świadomością i wolą wszystkich elementów przedmiotowych planowanego przestępstwa, w tym w szczególności celu i sposobu działania bezpośrednich sprawców, zaś prokurator nie przedstawił żadnego dowodu, który świadczyłby o tym, że było inaczej. Nie sposób zatem przyjąć, że działanie wszystkich tych osób (tj. oskarżonego i bezpośrednich wykonawców oszustwa) zespalało się w jednym wspólnym porozumieniu, zakładającym wspólne dokonanie przestępstwa polegającego na wyłudzeniu pieniędzy z rachunków bankowych w/w podmiotów.

W świetle zgromadzonego na gruncie niniejszej sprawy materiału dowodowego uprawnione było jednak przyjęcie, że oskarżony M. D. (1) dopuścił się zaistniałego przestępstwa oszustwa, w formie zjawiskowej pomocnictwa. Jest bowiem oczywiste, że oskarżony miał świadomość tego, że utworzony rachunek bankowy posłuży do wyłudzenia pieniędzy z banku, z tym zastrzeżeniem, że nie miał on świadomości w jaki konkretnie sposób to nastąpi i w jakiej wysokości zostanie dokonane to wyłudzenie (co do wysokości Sad przedstawi rozważania w dalszej części). Oskarżony przewidywał jednak możliwość tego, iż swoim zachowaniem ułatwi innym osobom dokonanie przestępstwa oszustwa i na to się w sposób ewidentny godził. Tymczasem „dla przypisania sprawcy odpowiedzialności za popełnienie przestępstwa oszustwa w jego formie zjawiskowej pomocnictwa wystarcza to, aby sprawca swym zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem) obiektywnie ułatwił innej osobie popełnienie czynu zabronionego i aby mając tego świadomość co najmniej godził się na to” (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 czerwca 2011 roku, sygn. akt II AKa 150/11). Konstrukcja pomocnictwa do oszustwa nie wymaga zatem udowodnienia, że sprawca działa z zamiarem bezpośrednim o stosownym zabarwieniu, obejmującym cel i sposób działania. W tym zakresie Sąd powołuje się także na stanowisko zaprezentowane w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 listopada 2012 roku, sygn. akt II AKa 407/12, a które to orzeczenie zapadło na gruncie stanu faktycznego bardzo zbliżonego do realiów mniejszej sprawy.

W orzecznictwie sformułowano pogląd, że o ile pomocnictwa nie można dopuścić się nieumyślnie, a w wypadku przyjęcia przewidywania i godzenia pomocnictwo w ogóle jest możliwe, to nie może ono odnosić się do przestępstw, które mogą być popełnione przez sprawcę głównego tylko z zamiarem bezpośrednim, i to kierunkowym (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 1982 r., II KR 53/82, OSNPG 1982, Nr 8, poz. 118; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2011 r., V KK 83/11, LEX nr 955044; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 października 2011 r., V KK 81/11, LEX nr 1044082). Nie jest to wszakże linia orzecznicza jednolita. W szeregu orzeczeń zaprezentowano bowiem pogląd przeciwny, że o ile przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., jako charakteryzujące się celem w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej, należy do tzw. przestępstw kierunkowych i może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim, o tyle w przypadku formy zjawiskowej pomocnictwa do tego przestępstwa sprawca może działać również z zamiarem ewentualnym (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 czerwca 2011 r., II AKa 150/11, Prok. i Pr. - wkł. 2013, Nr 5, poz. 32; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 października 2012 r., II AKa 261/12, LEX nr 1238284; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 listopada 2012 r., II AKa 407/12, LEX nr 1236442; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013 r., III KK 308/12, LEX nr 1308127; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2013 r., III KK 184/13, OSNKW 2014/2/15, z aprobowanymi glosami M. Marszałek i A. Skowrona, LEX/el. 2014). Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę w pełni opowiada się za tym drugim poglądem, którego zasadność szeroko uzasadnił Sąd Najwyższy w części motywacyjnej powołanego wyżej wyroku z dnia 15 października 2013 r., III KK 184/13. Przepis art. 18 § 3 k.k. odwołuje się do obu postaci umyślności i nie formułuje żadnych zastrzeżeń co do charakteru przestępstwa głównego, do którego udzielana jest pomoc. Możliwe jest zatem popełnienie z zamiarem ewentualnym w formie niesprawczej pomocnictwa także przestępstw kierunkowych, które w formie sprawczej mogą być popełnione jedynie z zamiarem bezpośrednim.

Sąd dokując ustaleń w niniejszej sprawie przyjął, że zamiarem oskarżonego objęte było udzielenie pomocnictwa oszustwa polegającego na doprowadzeniu pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie do (...) złotych. O takim limicie dziennym ustalonym na koncie otwartym w (...) wyjaśniał oskarżony. Brak jest innych dowodów wskazujących, iż oskarżony zamiarem swoim obejmował wyłudzenie większej kwoty, wobec czego ta okoliczność została rozstrzygnięta na korzyść oskarżonego w myśl art. 5 §2 k.p.k. Popełnienie przez sprawców oszustwa przestępstwa wykraczającego poza zakres objęty zamiarem pomocników nie wpływa na ich

odpowiedzialność. Pomocnicy odpowiadają bowiem „w granicach swojej umyślności”. M. D. (1) świadomością nie obejmował tak wysokiej kwoty wyłudzenia (a przynajmniej brak jest jakichkolwiek dowodów na to wskazujących), ani dokładnej metody oszustwa tj, że nastąpi to poprzez tzw. „oszustwo komputerowe” – stąd też zmiana kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonemu poprzez wyeliminowanie art. 294 par 1 kk i art. 287 par 1 kk. Reasumując Sąd przypisał oskarżonemu czyn zakwalifikował jako przestępstwo z art. 18 par 3 kk w zw. z art. 286 par 1 kk i art. 12 kk i art. 64 par 1 kk. Zgodnie z art. 18 par 3 kk odpowiada za pomocnictwo kto w zamiarze aby inna osoba dokonała czynu zabronionego swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie – oskarżony założył konto bankowe, przekazał innym nieustalonym osobom karty bankomatowe i dokumenty dotyczące otarcia tego rachunku, w tym celu aby na to konto wpłynęły pieniądze pochodzące z doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Działal w wykonaniu z góry powziętego zamiaru określonego w art. 12, który trwał od momentu założenia konta do momentu jego zablokowania przez bank w wyniku informacji o podejrzeniu popełnienia przestępstwa . Działal w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 par 1 kk bowiem czynu dopuścił się po odbyciu w przeciagu minionych 5 lat kary pozbawienia wolności w wymiarze nie mniejszym niż 6 miesięcy będąc skazanym prawomocnym wyrokiem sądu za podobne przestępstwo umyślne m. in. wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 21.02.2014 r. w sprawie o sygn. akt IV Ka 40/14 za czyny z art. 291 § 1 kk, 286 § 1 kk i 278 § 1 i 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na łączną karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył m. in: w dniach od dnia 23.04.2012 r. do dnia 12.03.2015 r.

Drugim czynem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178 a par 4 kk w zw. z art. 64 par 1 kk. Odpowiedzialności z art. 178 a par 4 kk odpowiada ten kto będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdy w stanie nietrzeźwości albo w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonych w związku ze skazaniem za przestępstwo, znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. M. D. (1) kierował samochodem osobowym (...), w ruchu lądowym, poruszał się z P. do W., został zatrzymany na drodze publicznej we W. ul. (...). Był w tym czasie w stanie nietrzeźwości(...)/1 alkoholu w wydychanym powietrzu. Jak wynika z załączonych odpisów wyroku i danych o karalności był już skazany wielokrotnie za przestępstwo polegające na kierowaniu pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości przez : Sąd Rejonowy w L. II K 741/10; II K 678/15, Sąd Rejonowy dla W. Ś. V K 1275/15 a nadto obowiązywał już orzeczony wobec niego zakaz dożywotniego prowadzenia pojazdów mechanicznych . Działal w warunkach 64 par 1 kk bowiem czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu w przeciagu minionych 5 lat kary pozbawienia wolności w wymiarze nie mniejszym niż 6 miesięcy będąc skazanym prawomocnym wyrokiem sądu za podobne przestępstwo umyślne m. in. wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 21.02.2014 r. w sprawie o sygn. akt IV Ka 40/14 za czyny z art.178 § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na łączną karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył m. in. w dniach od dnia 23.04.2012 r. do dnia 12.03.2015 r.,

Wymierzając karę oskarżonemu M. D. (1) Sąd Okręgowy wziął pod uwagę wysoki stopień szkodliwości społecznej popełnionych przez niego czynów, co do pierwszego czynu działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, zaplanowane i przemyślane działanie. Warto także zauważyć, iż oskarżony jest osobą zdemoralizowaną, skoro był on wielokrotnie karany i to za popełnienie przestępstw o różnorodnych przedmiotach ochrony w tym wielokrotnie za jazdę po spożyciu alkoholu. Wymierzone mu kary nie osiągnęły jednak względem jego osoby pożądanego skutku, skoro M. D. dopuścił się kolejnych przestępstw. Oczywiście jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował fakt przyznania się oskarżonego do winy w zakresie czynu II i wyrażenie z tego powodu skruchy. Niemniej jednak suma tych wszystkich w/w przesłanek dała Sądowi Okręgowemu podstawy do stwierdzenia, że jedyną karą która będzie w stanie w należyty sposób wpłynąć obecnie na oskarżonego jest bezwzględna kara pozbawienia wolności w wymiarze wskazanym w wyroku. Ze strony oskarżonego nie występują bowiem żadne okoliczności, które świadczyłyby o istnieniu pozytywnej prognozy kryminologicznej co do jego przyszłego zachowania. Sąd wymierzył kary jednostkowe i karę łączną w dolnych granicach ustawowego zagrożenia mając na uwadze jego sytuację rodzinną i osobistą tj. fakt, że oskarżony ma małe dziecko, które winien wychowywać, a także deklarowany negatywny stosunek do popełnionego przestępstwa z art. 178 a par 4 kk.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd wymierzył oskarżonemu M. D. (1) w punkcie pierwszym wyroku karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 złotych, a w punkcie drugim karę 2 lat pozbawienia wolności, oraz orzekł wobec niego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 42 par 3 kk orzekł wobec oskarżonego M. D. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio albowiem był on już karany za jazdę pod wpływem alkoholu i mimo tego nie potrafił się powstrzymać od kolejnego razu. Jego postawa jako kierującego jednoznacznie wskazuje, iż należy wykluczyć go z grona kierowców dożywotnio aby nie sprawiał zagrożenia dla siebie jak i innych uczestników ruchu.

Na podstawie art. 43a par 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 20 000 złotych.

Na podstawie art. 44 par 5 kk Sąd zwrócił pokrzywdzonemu Z. M. (1) środki pieniężne zabezpieczone na rachunku bankowym nr (...) prowadzonym przez (...) SA dla M. D. (1) w wysokości (...)złoty, pochodzących bezpośrednio z przestępstwa oszustwa dokonanego na szkodę Z. M. (1), albowiem ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że środki te pochodziły bezpośrednio z przestępstwa oszustwa dokonanego na szkodę Z. M. (1). Wskazać bowiem należy, że środki pieniężne wyłudzone przez n/n sprawców z rachunku bankowego należącego do Z. M. (1) trafiły właśnie na rachunek bankowy należący do oskarżonego M. D. (1), z którego to rachunku dokonano następnie kilkuset transakcji wypłat gotówki z bankomatów rozmieszczonych na terenie całego W.. Sprawcy ci nie zdołali jednak dokonać wypłaty całości przelanych na w/w rachunek środków pieniężnych, albowiem bank (...) podjął podejrzenie co do legalności przeprowadzonych operacji i dokonał blokady środków znajdujących się na tym koncie.

Na podstawie art. 46 par 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego M. D. (1) do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Z. M. (1) kwoty (...) złotych albowiem ta kwota nie została przez pokrzywdzonego odzyskana, a szkoda została wyrządzona faktycznie w łącznej wysokości (...) zł. plus (...) zł)

Na podstawie art. 29 ustawy o adwokaturze w związku z par 17 ust 1 pkt2 i ust 2 pkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. kwot (...) zł w tym naliczony podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w toku postępowania przygotowawczego i przed sądem.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 400 złotych a na podstawie art. 624 par 1 kpk w pozostałej części zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa z uwagi na jego trudną sytuację materialną, fakt obciążenia alimentacyjnego i to, że obecnie przebywa w zakładzie karnym będąc pozbawiony możliwości zarobkowania.